

Publicerad 2014-05-30 13:04 av Peter Stjerngrim

Affirmation för de behövande ...

... och de är många fler än vi kanske ens vill tro ...

Att våga stanna kvar i det som känns ...

... så där alldeles

precis som det ska vara

Det där man så hett önskar

och vill av livets alldeles underbara ...

... är skrämmande ibland ...

Speciellt när man

saknar erfarenhet

av att kunna känna tillit

och mest vet

hur smärtsamt det är

när man någon gång

stannat upp

låt sig invaggas i trygghet

och känna och tro på

lyckan, kärleken och

ett liv med lovande framtid ändå ...

Bara för att

när man släppt allt tvivel

och börjat vänja sig

vid den trygghet

på vilken man börjat våga tro ...

... finna sig lämnad kvar

i ett enda stort ekande

tyst och smärtsamt tomrum

i all övergiven ensamhet

när livets bistra verklighet

kommit ikapp

och tillsynes planerat

att få en själv som bästa napp ...

Man känner sig ordlös

tanklös och fullständigt stum ...

... och inte så lite dum ...

Dum som vågade tro på
att dem som så innerligt
sa att lyckan, tryggheten
och allt man önskar kan man få
Att det är ett koncept
som faktiskt existerar
och är någonting
man utan risk
kan stanna kvar i ändå ...

Nej, dit jag önskar dem
har ett namn
vilket ej lämpar sig
att skriftas i ord
ens här för att läsas av dig ...

Här och nu
är det som gäller
fortsättningsvis för mig
Framtiden, evig inklusion
och den äkta kärlekens lycka
får du allt lov att behålla för dig
och dem som så naivt
vågar sig på att lita på dig ...

- Det gör ont i hela mig
när jag möter människor
som inte vågar stanna kvar
i det som för dem faktiskt är bra ...

... bara för att de
för sina exkursioner
för att pröva att stanna kvar
för att få uppleva och se hur det var
väljer helt fel umgänge, relationer
och situationer ...

Vill bara krama om
och visa att det finns

uthålligt bra och tillförlitliga
människor, relationer och situationer
i vilka man mår bra av att stanna kvar ...

- Men inser till slut
att det är alldeles för många
som tappat tron
och som saknar tillit nog
för att våga stanna kvar
tillräckligt länge
för att de ska få
bekräftelse på
att det är bättre att stanna kvar
i det som känns bra
än att på grund av rädslan
av att åter bli sviken
välja att på halva vägen
ta sitt pick och pack
och smita iväg
mer genom att för livet springa
än att sin väg gå ...

Och jag är ju blott bara jag
En endaste person
En endaste existens
vilken ej ens själv
med livet alltid är helt överens ...

... även om jag tror på livet,
kärleken och lyckan
i att få somna och vakna
med den man är ämnad för
och som är ämnad för en själv ...

Bara det att jag ej
riktigt räcker till
alla de dig
som skulle behöva
få bli kramade så av mig ...

Men vill likväl

säga till alla dessa dig
att det finns
rätt många som är som mig ...

... faktiskt så det räcker åt alla
så länge de inte kompromissar
med vare sig kärleken
eller det som de i övrigt önskar sig ...

Ty det finns för alla
var och en
som existerar i världen
någon som är ämnad för dig
och som du är ämnad för
Någon som intet hellre vill
än att få dig att våga stanna kvar
resten av livet
i det perfekta ögonblick
den vill få fånga, utveckla
och göra till ert gemensamma universum
tillsammans med dig ...

Ett universum
fyllt med kärlek, tillit
och lyckorus ...

... ett hem för dig och din älskade
fyllt med kärleksfullt och varmt
tända ljus ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten